

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg vil først kommentere hr. Erhard Jakobsens bemærkning om det, der står i grundloven, som vi alle sammen har skrevet under på, og som er rigtigt, nemlig at vi alle sammen ene og alene er bundet af vores overbevisning. Men éns overbevisning kan jo godt være, at man synes, det er fornuftigt at høre på folk. Det kan være forskellige mennesker: Det kan være dem, der demonstrerer sådan en dag som i dag, det kan være folk, der skriver læserbreve, eller det kan være folk, man træffer ude omkring til møderne. Men det er da fornuftigt, at man som folkevalgt også lytter til, hvad folk siger.

Så nævnte fru Else Winther Andersen, at det var centralt for borgernes retssikkerhed, at skattekronerne anvendes bedst muligt. Det er jo meget interessant, når vi diskuterer udlicitering og privatisering, at det så er borgernes retssikkerhed i forhold til skattekronerne.

Jeg synes imidlertid, at det er mindst lige så interessant at diskutere borgernes retssikkerhed for, at man får de ydelser på et bestemt niveau, man som borger har krav på. Og det er dér, problemet omkring udlicitering og privatisering har været, nemlig at en række kommuner, når de har udliciteret, så ikke har stillet de betingelser, som hr. Klaus Hækkerup stillede op som værende Socialdemokratiets krav omkring de her ting, og som vi er enige i. Vi har altid været enige i, at man skulle stille nogle krav, og hvad enten det var private eller offentlige, så skulle det selvfølgelig være de samme krav.

Men det, der er tilfældet for en række kommuners vedkommende, er, at man fra politisk hold bare har vedtaget at udlicitere, og derefter har man overladt til embedsmændene at finde ud af det. Og så viser det sig efterfølgende, at problemerne er der, enten i form af at de ansattes arbejdsmiljøvilkår og lønforhold bliver forringet, eller ved at servicen bliver langt ringere, og i en række tilfælde har nogle kommuner konstateret – det gælder f.eks., så vidt jeg husker, Helsingør og Stenløse Kommuner, der har trukket noget af privatiseringen tilbage – at den måde, som de private gør det på, hverken var god nok eller billig nok.

Så der er ikke noget problem med, at det offentlige ikke kan klare sig i konkurrencen – sagtens. Det viser det, som DSB kan omkring busruterne, hvor DSB jo netop vinder en række udliciteringssager, som viser, at det offentlige er godt nok.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Såvel hr. Erhard Jakobsen som hr. Frank Dahlgaard vil meget nødig høre, hvad de mange tusind mennesker her udenfor mener. Jeg vil gerne understrege, at efter min opfattelse har hr. Erhard Jakobsen og også hr. Dahlgaard naturligvis ret til at stoppe halm i ørerne og nægte at lytte til, hvad andre mennesker mener. Det har de da ret til. Jeg vil endda kæmpe til min dødsdag for, at hr. Erhard Jakobsen kan bevare den ret. Det er jo ikke dét, der er til diskussion.

Men jeg synes, det er beklageligt, når hr. Erhard Jakobsen og hr. Frank Dahlgaard taler så hånligt og nedsættende om de mennesker, som står her uden for bygningen og prøver at få ørenlyd for deres synspunkter, og som bruger deres demokratiske rettigheder. Det synes jeg er dybt beklageligt og skuffende.

Man kan sige, at det måske ikke kan overraske så meget med hr. Dahlgaard i den her sag, for hr. Dahlgaards parti ønsker ikke fagbevægelsen noget godt. Det kæmper tværtimod imod fagbevægelsen i denne sag og ønsker derfor ikke at lytte til fagbevægelsens medlemmer, når de samler sig her udenfor til demonstration. Det forstår jeg for så vidt godt.

Men det skuffer mig, at hr. Erhard Jakobsen, som dog er medlem af et regeringsparti og som sådan også forbundet med Socialdemokratiet og de andre arbejderpartier, bruger en så arrogant sprogbrug over for fagbevægelsens medlemmer. Det skuffer mig. Jeg synes, hr. Erhard Jakobsen kunne gøre det bedre.

(Kort bemærkning).

Jens Løgstrup Madsen (V):

Den socialdemokratiske ordfører, hr. Klaus Hækkerup, gjorde meget ud af, at bare vi bruger kalkulationsregler, så kan vi godt åbne op for offentlig erhvervsvirksomhed. Men sagen er jo, at disse kalkulationsregler meget sjældent er gennemskuelige for os politikere. Vi kan ikke gå ind og sige: Hov, her er der noget, der er forkert. Og hvis de er svært gennemskuelige for os, ja, så er de næsten helt umulige at forstå for borgerne.

Hvis vi skal have ordentlige forhold på det her område, så må der være klare regler for, hvad kommunerne kan, og hvad de ikke kan.

Et godt eksempel på, hvordan kalkulationsregler kan virke, fik vi, da et dansk kraftværk for nylig havde kastet sig ud i at producere fisk. Som de sagde: Vi overholdt alle kalkulationsreglerne, og alligevel gik det galt, for hvad skete der? Prisen på fisk faldt.